

• Delegati so nato imenovali tudi predsednika in člane sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozasčito, imenovali so predsednika in člane komisij za volitve in imenovanja in normativno pravne komisije. Izvolili so še skupino in vodjo skupine delegatov za delegiranje delegata na zasedanje zbora občin skupščine SR Slovenije, določili so delegata za prvo sejo zbora občin skupščine SR Slovenije in skupščine mesta Ljubljane ter imenovali Mileno Gajič za sekretarja skupščine občine Ljubljana-Siška.

• Na zasedanju skupščine občine sta spregovorila tudi novoizvoljena predsednika skupščine Franc Dejak in izvršnega sveta Jože Dimnik. Izvlečke iz njunih govorov objavljamo posebej.

• Na prvi skupni seji vseh treh zborov skupščine občine Ljubljana-Siška pa so delegati glasovali o listi kandidata za predsednika in člane predsedstva SR Slovenije in o listi delegatov za delegate zveznega zbora skupščine SFR Jugoslavije. Obe listi so delegati izglašovali.

• Kako naporno je bilo prvo skupno zasedanje vseh treh zborov priča že dejstvo, da je zasedanje trajalo cele štiri ure.

F. Kmetič

Statutarni sklep

O DELEGIRANJU DELEGATOV V ZBOR UPORABNIKOV IN ZBOR IZVAJALCEV SKUPŠČINE OBČINSKE SKUPNOSTI SOCIALNEGA SKRBTVA LJUBLJANA-SIŠKA

1. člen

Skupščina občinske skupnosti socialnega skrbstva Ljubljana-Siška ima dva zbora:

— Zbor uporabnikov, ki ga sestavljajo delegati delovnih ljudi in občanov, organiziranih v krajevnih skupnostih in delegati delegacij in konferenc delegacij temeljnih in drugih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti.

— Zbor izvajalcev, ki ga sestavljajo delegati delavcev, ki delajo v delovnih in drugih organizacijah socialnega skrbstva, družbenih organizacijah in društvih ter delegati izvajanja rejništva, kot samostojne poklicne dejavnosti.

2. člen

Skupščina ima 88 delegatskih mest. Zbor uporabnikov ima: 55 delegatskih mest iz združenega dela, 21 delegatskih mest iz krajevnih skupnosti.

Zbor izvajalcev ima: 12 delegatskih mest (6 delegatskih mest iz delovnih organizacij s področja socialnega skrbstva — Center za socialno delo in Dom starejših občanov v Dravljah, 5 delegatskih mest iz družbenih organizacij in društev, ki delujejo na področju socialnega skrbstva in 1 delegatsko mesto rejnice, ki opravljajo to delo kot samostojno poklicno dejavnost).

3. člen

Ta statutarni sklep začne veljati, ko ga sprejme skupščina občinske skupnosti socialnega skrbstva Ljubljana-Siška, uporablja pa se od dneva, ko prične mandat članov delegacij, izvoljenih na splošnih volitvah marca 1978.

Predsednik skupščine občinske skupnosti soc. skrb. Ljubljana-Siška
Stojan Pertovt, s. r.

PREJELI SMO

Kje so naredili »konicu« najvišjega jugoslovanskega očaka

Aljažev stolp iz Šentvida

Vsi vemo, da stoji vrh Triglava Aljažev stolp. Prepričan pa sem, da mnogi krajanje ne vedo, da je bil stolp izdelan prav v naši krajevni skupnosti v Šentvidu. To sem zvedel od nekega domačina. Poizvedoval sem in dognal, da je bil stolp izdelan v Šentvidu pri »KLANFARJU«, kakor se tam reče po domače.

• Klepar Krušec iz Šentvida me je poslal k Minki Merkun iz Štule št. 15 ter dejal: »Pojdi k njej, ona ti bo vedela povedati več od vseh Šentvidčanov, saj je njen oče delal pri Klanfarju in seveda tudi pri stolpu. Včasih smo ji rekli Ivanova Minka, sedaj se pri njih reče pri »IVANU«, pisali pa so se Kremžar«.

• Ivanovo Minko sem našel v kuhinji, ko je prebirala fižol.

• »Boste ta fižol imeli jutri za kosilo?« jo vprašam.

• »O ne, za seme ga bom imela. Veste, treba je pravočasno pripraviti seme, ker v času setve ne bom imela časa za to«, mi je odgovorila.

• Gledam njene roke, kako hitro in brez težav ločijo slabo seme od dobrega in kako odbirajo vsak vzorec zase. Vprašam jo:

• »Zakaj pri vas rečejo pri Ivanu?«

• »Moj oče je bil Ivan in to ime se je prijelo hiše«, pravi Minka.

• »Slišal sem, da je vaš oče delal pri mojstru Belcu, ko so gradili Aljažev stolp?«

• »O tem mi je oče veliko pripovedoval. Rada sem ga poslušala, kajti bil je na najvišjem vrhu naše lepe Gorenjske in seveda Jugoslavije. Stolp so izdelali v delavnici. Potem so ga pripeljali nekam v bližino Triglava, od koder so ga morali znesti na ramah na sam vrh Triglava, kjer so ga sestavili.

• »Ali ste že bili na Triglavu?« jo vprašam.

• »Ne, nisem. Bila sem na Golici, oh, kako je tam lepo«, mi odgovori Minka.

• »Verjetno ste že slišali, da gre vsako leto na Triglav 150 žensk. Kako vi, kot starejša, gledate na to?«

• »To je že v redu. Jaz nisem imela takih možnosti, kot jih imajo sedaj. Imela sem šest otrok in veliko dela v hiši, mož pa v delavnici. Moji otroci so menda že vsi bili na Triglavu, sicer pa vsi radi hodijo v planine«.

• Še nekaj časa sem se s 67-letno Minko pogovarjal in poskušal zvedeti od nje kaj zanimivega. Poslovil sem se in odšel domov. Doma sem začel brskati po raznih leksikonih in knjigah zgodovine. Tudi pri prijateljih sem poizvedoval, dokler nisem odbril naslednje:

• Jakob ALJAŽ, 1852—1927, je služboval kot duhovnik v Dovjah, bil je vnet planinec in skladatelj. Uglasbil je pesem »Triglav, moj dom«.

• Z lastnimi sredstvi je postavil stolp na svojem svetu, ki ga je kupil vrh Triglava od dovške občine za en goldinar. Izdelavo stolpa je zaupal mojstru Belcu iz Šentvida št. 20, po domače Klanfarju. Klanfarjeva hiša še sedaj stoji, in sicer na nasprotni strani šentviške cerkve. Včasih je imel mojster Belec trgovino, v kateri je prodajal svoje izdelke, danes pa je v istih prostorih trgovina podjetja »EMONA«.

• V planinskem vestniku iz leta 1949 lahko preberemo, da so posamezni deli stolpa tehtali od 15 do 20 kg. Šest nosačev jih je v enem tednu zneslo na vrh, kjer jih je potem Belec s Požgancem in Kobarjem iz Mojstrane v petih urah sestavil. Postavljen je bil 7. avgusta 1895. leta, otvoritev pa je bila teden dni pozneje.

• To je seveda samo delček zgodovine o samem stolpu na Triglavu in osebah, ki so ga izdelale in sodelovale pri njegovi postavitvi.

Rade Mandić

PRIKAZ GAŠENJA

V tovarni barv in lakov Color v Medvodah vsako leto pripravijo prikaz gašenja požara za vse člane kolektiva. Na posnetku vidimo prikaz gašenja s pomočjo najmodernejših priprav. (F. Rozman)

KONJI ŽE REDKOST

V naših hlevih je vse manj konj, vendar so za nekatera dela nenadomestljivi. Tale dva domačina iz Osolnika sta povedala, da teh smrekovih debel brez konj ne bi mogla spraviti do ceste, od koder jih dalje odpelje tovarnjak.